

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Гж 158/05
23.12.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Весне Поповић и Мирјане Грубић, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против тужених: ЋЋ, кога заступа законски заступник ББ, директор, ВВ и ГГ, чији је пуномоћник БВ, адвокат, ради објављивања одговора на информацију, одлучујући о жалби ВВ изјављеној против пресуде Окружног суда у Зрењанину П.2/05 од 2.12.2005. године, у седници одржаној 23.12.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као НЕОСНОВАНА жалба тужене ВВ и ПОТВРЂУЈЕ пресуда Окружног суда у Зрењанину П.2/05 од 2.12.2005.године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Зрењанину П.2/05 од 2.12.2005. године: наређено је туженој ВВ, као главном и одговорном уреднику информативног недељника "ЋЋ" са седиштем у ЊЊ да у том недељнику објави одмах, а најкасније у другом наредном броју, на трећој страни, на начин како је објављен текст са насловом "ДД" у том недељнику од 7.10.2005. године текст са назнаком "Одговор" садржине наведене у изреци те пресуде, а ако то не учини да тужиоцу исплати 150.000,00 динара са законском затезном каматом од 2.12.2005. године до исплате; одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио обавезивање тужене ВВ да му ако не објави одговор исплати поред одређеног износа од 150.000,00 динара и износ од 350.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате и у делу којим је тражио обавезивање тужених ЈП "ЋЋ" и ГГ да објаве одговор исте садржине и на начин као и тужена ВВ, а ако то не учине да му исплате 500.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате; обавезан је тужилац да туженим ЈП "ЋЋ" и ГГ надокнади трошкове поступка од 6.500,00 динара; обавезана је тужена ВВ да тужиоцу надокнади трошкове поступка од 15.350,00 динара.

Против наведене пресуде у усвајајућем делу тужена ВВ је благовремено изјавила жалбу због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 70. Закона о јавном информисању и члана 372. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд Србије је нашао да жалба није основана.

У поступку нису учињене битне повреде из члана 361. став 2. тач. 1, 2, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности, а у образложењу жалбе није одређено указано на учињене битне повреде одредаба поступка.

Према утврђеном чињеничном стању тужена ВВ је главни и одговорни уредник информативног недељника "ЋЋ". У "ЋЋ" је ___ године на трећој страни објављен текст са наднасловом црне боје "ЕЕ" и насловом плаве боје "ЖЖ", који је потписао Општински одбор Српске Радикалне странке. Текст се налази на око једној трећини дела странице, састоји се од осам пасуса, а први пасус се односи на тужиоца, који је председник Општинског одбора Г-17 плус из ЊЊ и саветник председника Народне скупштине Републике Србије за међународне односе. У првом наредном броју "ЋЋ" од ___ године објављен је (без позивања тужиоца да одговор скрати или преправи), на 10-ој страни текст са црним наднасловом "33" и насловом "331" и поднасловом "332". Тужилац је 17.10.2005. године поновио захтев за објављивање интегралног садржаја послатог одговора, који тужени нису објавили.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања правилно је обавезана тужена ВВ, као главни и одговорни уредник "ЋЋ", да одмах, а најкасније у другом наредном броју "ЋЋ", на трећој страни, на начин како је објављен текст са насловом "ЖЖ" објави текст тужиоца са назнаком "Одговор", а ако то не учини да тужиоцу исплати 150.000,00 динара.

Информације које су објављене у тексту са насловом "ЖЖ" односе се лично на тужиоца и подесне су да повреде његова права и интересе, па су испуњени услови предвиђени чланом 47. став 1. Закона о јавном информисању да он од тужене ВВ захтева објављивање одговора. Одговор тужиоца није објављен на истој страни, у истој рубрици, са истом опремом и без изостављања и коментарисања, што је предвиђено чл. 56. и 57. тог закона. Тим одредбама одређено је начело једнакости информације и одговора и забрањено преиначење и коментарисање одговора. Како одговор није објављен на прописан начин, тужилац је на основу члана 47. став 2. тог закона имао право на подношење тужбе за објављивање одговора. Ставом три тог члана предвиђено је да се у парницама пази објављивања одговора исправља само о

Гри том члана предвиђено је да се у парницима ради објављивања одговора расправља само о чињеницама одређеним тим законом од којих зависи обавеза одговорног уредника да објави одговор, а разлози за необјављивање одговора предвиђени су чланом 58. тог закона.

Како је одговор тужиоца објављен противно чл. 56. и 57. Закона о јавном информисању, нису основани жалбени наводи о погрешној примени материјалног права.

Новчани износ од 150.000,00 динара, који је обавезана тужена ВВ да исплати тужиоцу у случају необјављивања одговора, одређен је према члану 53. став 2. Закона о јавном информисању, па је неосновано истицање у жалби да не одговара тежини повреде права тужиоца.

Тужилац је у целини успео у спору са основним захтевом према туженој ВВ, а висина одређеног новчаног износа у случају необјављивања одговора, као споредног захтева, без утицаја је на трошкове које је имао вођењем парнице. Њему су досуђени трошкови поступка на основу члана 149. став 1. и члана 150. Закона о парничном поступку.

На основу члана 70. Закона о јавном информисању и члана 373. став 1. тачка 2. Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија,

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

МЗ